

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอล
ด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1
โรงเรียนเทิงวิทยาคม

ว่าที่ร้อยตรีภูมิพระ ทองเฉลิม

โรงเรียนเทิงวิทยาคม

สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย เขต 36

ชื่อผลงานวิจัย แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย ว่าที่ร.ต.ภูมิพระ ทองเฉลิม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นทักษะปฏิบัติ เรื่องทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะปฏิบัติด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้บทบาทปัจจุบันเด็กเยาวชนได้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกายมากขึ้นโดยจะเน้นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและมีการออกกำลังกายในกิจกรรมต่างๆ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเพื่อให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพตามการจัดการเรียนการสอน การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ การเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากลการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย มีวินัย กฎกติกามีทักษะใน การสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพร่างกาย คณะโรงเรียน ควรจัดการแข่งขันกีฬาสีอย่างน้อยปี ละ 1 ครั้ง ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติเช่นนี้หลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนแล้วนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์แต่ละด้านได้

ดังนั้นชนิดกีฬาที่เลือก จัดการแข่งขันกีฬาภายในกีฬาฟุตบอลกำลังได้รับความนิยมมากแพร่หลายในประเทศไทย ควรมีการจัดการพัฒนา องค์กรไปสู่สโมสร อีกทั้งถ้าประเทศไทยสามารถเกิดฟุตบอลอาชีพได้ ปัจจุบัน มีฟุตบอลในประเทศไทยก็ได้ถูกผลักดันขึ้นเป็นกีฬาอาชีพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของอาชีพสำหรับคนที่เล่นกีฬาฟุตบอลได้มีผู้เล่นหลากหลายเชื้อชาติที่เข้ามาเล่นฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการแปลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม

สมมุติฐานของงานวิจัย ถ้านักฟุตบอลมีทักษะการแปลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในที่ถูกวิธี จะทำให้การส่งลูกบอลได้แม่นยำ

ขอบเขตของงานวิจัย

- 1) ขอบเขตเนื้อหา** การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม
- 2) ขอบเขตประชากร** นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน
- 3) ขอบเขตเวลา** การวิจัยครั้งนี้มีกำหนดระยะเวลา ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะฟุตบอล หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ได้แก่ การครอบครอง(หยุด) ลูกฟุตบอล การส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล และการยิงประตู สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถในการทำงานของอวัยวะส่วนต่างๆในร่างกายที่ใช้ปฏิบัติ กิจกรรมหรือการทำงานต่างๆ ได้อย่างดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักฟุตบอลสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายดีขึ้นกว่าเดิม

นักฟุตบอลสามารถนำกิจกรรมการเคลื่อนไหวไปใช้ในการแข่งขันและชีวิตประจำวันได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Benjamin Samuel Bloom ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ด้านเจตพิสัย (Affective Domain)

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ David Clarence Mc Clelland

ทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จ มิได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงาน หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไปหากองค์การใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว

3. ทฤษฎีพัฒนาการของ Erik Homburger Erikson

พัฒนาการของบุคลิกภาพ ชั้นพัฒนาการทั้ง 8 ชั้นประกอบด้วยความรู้สึกต่าง ๆ นั้นหมายถึง ความรู้สึกของการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการที่จะปลุกฝังองค์ประกอบที่สำคัญของบุคลิกภาพคือ ควรไว้วางใจ ความเป็นอิสระ ความคิดริเริ่ม ความรู้สึกที่ตนเอง มีคุณค่า การมีเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นต้น ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจว่าพัฒนาการทางด้านจิตใจของบุคคลนั้นผ่านพ้นไปได้ตามช่วงอายุหรือไม่ถ้าสามารถผ่านไปได้บุคคลย่อมมีบุคลิกภาพที่มั่นคงสมบูรณ์มีการพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจเป็นปกติ

4. ทฤษฎีการเสริมแรง Burrhus Frederic Skinner

เจ้าของทฤษฎี นี้ คือ สกินเนอร์ (Skinner) กล่าวว่า ปฏิกริยาตอบสนองหนึ่งอาจไม่ใช่เนื่องมาจากสิ่งเร้าสิ่งเดียว สิ่งเร้าอื่นๆ ก็คงจะทำให้เกิดการตอบสนองเช่นเดียวกันได้ถ้าได้มีการวางเงื่อนไขที่ถูกต้อง การนำทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมมาใช้กับเทคโนโลยีการศึกษานี้จะใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้เข้ากับลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. การเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน (Step by Step)
2. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Interaction)
3. การได้ทราบผลในการเรียนรู้ทันที (Feedback)
4. การได้รับการเสริมแรง (Reinforcement)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรพันธ์ นาคาเริงฤทธิ์(2552).รายงานการสร้างแบบวัดทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีคิ้ว “สวสดีผดุงวิทยา” อำเภอสีคิ้ว จังหวัด นครราชสีมา การดำเนินการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างแบบวัดทักษะกีฬาฟุตบอลที่เน้นทักษะกระบวนการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสี คิ้ว “สวสดีผดุงวิทยา” กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด นครราชสีมาที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 วิธีการดำเนินการ ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะกีฬาฟุตบอล สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการนำเสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญ แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสีคิ้ว “สวสดี ผดุงวิทยา” อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการ ได้แก่ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กีฬาฟุตบอล 2. แบบวัดทักษะกีฬาฟุตบอลที่เน้นทักษะกระบวนการที่ครอบคลุมทักษะกีฬาฟุตบอลทั้ง 8 รายการ ได้แก่ ทักษะการส่งลูก ทักษะการหยุดลูก ทักษะการเลี้ยงลูก ทักษะการโหม่ง ทักษะการทำประตู ทักษะการเป็นผู้รักษาประตู กติกาฟุตบอล และทักษะการเล่นทีม และ 3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนกีฬาฟุตบอลโดยใช้แบบวัดทักษะกีฬาฟุตบอลที่เน้นทักษะกระบวนการ

โชคชัย เทียมทิพร(2551).การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักศึกษาชาย สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ คือนักศึกษาชาย หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 197 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 30 คนกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์ปกติ จำนวน 167 คน การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยการหาความเที่ยงตรงโดยวิธีของ Bovinely และ Hambleton หาค่าความเชื่อถือได้และค่าความเป็นปรนัย โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษาชายสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพค่าความเที่ยงตรงมีค่าดัชนีความสอดคล้อง = 0.80 - 1.00 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าความเชื่อถือได้ = 0.678 - 0.963 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดี และยอมรับค่าความเป็นปรนัย = 0.715 - 0.997 อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตะลูกฟุตบอล การส่งลูกฟุตบอลการเลี้ยงลูกฟุตบอล และการยิงประตูฟุตบอล มีค่าเฉลี่ย = 43.25, 42.88, 13.91 และ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 6.88, 6.67, 2.95และ 2.06 ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. เกณฑ์การตัดสินใจ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน แบบฝึกจำนวน 4 แบบฝึก

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดเตรียมแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน 4 แบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองให้ครบตามจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน

1. Pre-test ก่อนสัปดาห์ที่ 1 ทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน

2. แบบฝึกที่ 1 การส่งลูกกระทบผนัง ใช้ระยะเวลาในการฝึก 1 สัปดาห์

3. แบบฝึกที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว ใช้ระยะเวลาในการฝึก 2 สัปดาห์ Mid-test หลังสัปดาห์ที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 12 คน

4. แบบฝึกที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่ ใช้ระยะเวลาในการฝึก 2 สัปดาห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบทดสอบและแบบฝึกนี้วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) เมื่อค่าสถิตินิยมใช้กันมากโดยเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนเป็น 100 จากสูตรดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ใช้สูตรความถี่ร้อยละ

ตอนที่ 1 ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมากโดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการวัดความถี่ หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จงหาการร้อยละ จากสูตรต่อไปนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำไปเปรียบเทียบ

5. เกณฑ์การตัดสินใจ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามตัวชี้วัดทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในดังนี้

แบบฝึกที่ 1 การส่งลูกกระทบผนัง ตัวชี้วัดคือ ผู้ฝึกอยู่ในท่าเตรียมพร้อม เมื่อได้ยินเสียง สัญญาณนกหวีด ผู้ฝึกเริ่มเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในให้กระทบผนัง ภายในเวลา 1 นาที หากเตะกระทบผนังได้จำนวนครั้งตั้งแต่ 30 ครั้ง ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบฝึกที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว ตัวชี้วัดคือ ผู้ฝึกต้องส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในให้ผู้เล่นฝั่งตรงข้ามกับแถวของตนเองแล้ววิ่งไปต่อแถวที่ตนเองส่งลูกฟุตบอลไป ทำเช่นนี้จนครบทุกคนในแถว 2 รอบ ภายในเวลาไม่เกิน 2 นาที ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบฝึกที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่ตัวชี้วัดคือ ผู้ฝึกยืนประจำตามจุดทั้ง 6 จุด ที่ผู้ฝึกสอนกำหนดไว้ให้บอลไว้ที่ผู้ฝึกคนใดคนหนึ่ง เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีด ผู้ฝึกที่มีบอลให้ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในไปยังผู้เล่นจุดใดก็ได้แล้ววิ่งไปยังจุดที่ส่งลูกฟุตบอลไป เพื่อแทนที่ผู้ฝึกตรงจุดนั้น ผู้ฝึกซึ่งได้รับบอลจากผู้ฝึกคนแรก ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในให้ผู้ฝึกคนอื่นๆต่อไปเรื่อยๆ ทำให้ครบ 1 นาที หากส่งบอลให้เพื่อนได้ 20 ครั้งขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบฝึกที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ ตัวชี้วัดคือ ผู้ฝึกยืนประจำตามจุดทั้ง 8 จุด ที่ผู้ฝึกสอนกำหนดไว้ ให้บอลไว้ที่ผู้ฝึกมุมล่างขวาและมุมบนซ้าย เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ฝึกที่มีบอลส่งบอลไปทางด้านขวามือของตนเอง ผู้ฝึกที่ได้รับบอลต่อจากผู้ฝึกคนแรกให้ส่งบอลต่อไปทางขวามือของตนเองต่อไปเรื่อยๆแล้วผู้ฝึกทุกคนเมื่อส่งบอลไปแล้วให้วิ่งไปยังจุดที่อยู่ตรงข้ามกับตนเองด้วยความเร็วทุกครั้ง ทำให้ครบ 1 นาที หากลูกฟุตบอลไม่ออกจากวงเลย ถือว่าผ่านเกณฑ์ ผลการดำเนินงานผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิดทูนวิทยา เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทิดทูนวิทยา ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 12 คน โดยผลจากแบบทดสอบถามปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 1

ทักษะ	ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	รวมร้อยละ
1.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง	3	25	9	75	100
2. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว	0	0	12	100	100
3. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่	0	0	12	100	100
4. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่	0	0	12	100	100

จากตารางที่ 1 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 1 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 75 สาเหตุที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ น้ำหนักของลูกฟุตบอลที่นักเรียนส่งไปกระทบผนัง มีน้ำหนักไม่พอดี คือบางจังหวะแรงเกินไป หรือบางจังหวะเบาเกินไป ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน แบบสลับแถว พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ การวางเท้าหลักที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ส่งลูกฟุตบอลไม่ตรงกับเพื่อนและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่ พบว่าปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลยคือ การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ที่ไม่ตรงกับเป้าหมาย และผู้รับใช้จังหวะในการรับลูกฟุตบอลจากเพื่อนหลายจังหวะเกินไป ทำให้เสียเวลาและเนื่องจากการประเมินการทดสอบเป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่าปฏิบัติ ไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ เมื่อนักเรียนเกิดความกดดันและขาดสมาธิ เพราะรีบที่จะตามลูกฟุตบอลอีกลูกให้ทันหรือเพราะกลัวที่จะโดนตามทัน ทำให้นักเรียนขาดสมาธิ

ตารางที่ 2 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 2

ทักษะ	ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	รวมร้อยละ
1.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง	9	75	3	25	100
2. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว	12	100	0	0	100
3. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุดสลับที่	0	0	12	100	100
4. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่	0	0	12	100	100

สรุปตารางที่ 2 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 2 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 25 สาเหตุที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ น้ำหนักของลูกฟุตบอลที่นักเรียนส่งไปกระทบผนัง มีน้ำหนักไม่พอดี คือบางจังหวะแรงเกินไป หรือบางจังหวะเบาเกินไป ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน แบบสลับแถว พบว่า ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทุกคน คือ ผู้ฝึกมีการแก้ไขการวางเท้าหลัก จากการฝึกครั้งแรก ผลคือ เมื่อเท้าหลักวางได้อย่างถูกต้อง การส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนก็มีความแม่นยำมากขึ้น ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุดสลับที่ พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ น้ำหนักในการส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อน บางครั้งแรงเกินไป ผู้รับบอลก็จะควบคุมลูกฟุตบอลได้ยาก และผู้รับใช้จังหวะในการรับลูกฟุตบอลจากเพื่อนหลายจังหวะเกินไป ทำให้เสียเวลาและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่า ปฏิบัติ ไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียน มีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา นักเรียนจึงต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดี ทำให้นักเรียนบางคน ที่ขาดความฟิต เมื่อทำการฝึกได้สัก-ระยะ จะเกิดการเหนื่อย ซึ่งจะส่งผลต่อการรับและส่งลูกฟุตบอลให้กับเพื่อน ทำให้ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้ทำให้ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และเนื่องจากการประเมินการทดสอบเป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาด ก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม

ตารางที่ 3 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 3

ทักษะ	ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ	รวมร้อยละ
1.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง	12	100	0	0	100
2. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว	12	100	0	0	100
3. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่	12	100	0	0	100
4. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่	12	100	0	0	100

สรุปตารางที่ 3 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 3 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว พบว่า ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุดสลับที่ พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม 2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม สัปดาห์ที่ 1-4 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละได้ผลดังนี้ สรุปผลการวิจัย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลสรุปได้ว่าแบบฝึกการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 12 คน มีพัฒนาการ ในการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ 2. ครูผู้ฝึกสอนสามารถพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม นำไปใช้ในการเรียนการสอน สามารถส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในตามแบบฝึกที่กำหนดให้ และนำไปใช้แข่งขันในระดับต่างๆ

การทดสอบครั้งที่ 1 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคมครั้งที่ 1 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระแทกผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75 สาเหตุที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ น้ำหนักของลูกฟุตบอลที่นักเรียนส่งไปกระแทกผนัง มีน้ำหนักไม่พอดี คือบางจังหวะแรงเกินไป หรือบางจังหวะเบาเกินไป ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลัดแถว พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ การวางเท้าหลักที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ส่งลูกฟุตบอลไม่ตรงกับเพื่อนและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่ พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในที่ไม่ตรงกับเป้าหมายและผู้รับใช้จังหวะในการรับลูกฟุตบอลจากเพื่อนหลายจังหวะเกินไป ทำให้เสียเวลาและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ เมื่อนักเรียนเกิดความกดดันและขาดสมาธิ เพราะรีบที่จะตามลูกฟุตบอลอีกลูกให้ทันหรือเพราะกลัวที่จะโดนตามทันทำให้นักเรียนขาดสมาธิก่อให้เกิดความผิดพลาดและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่มทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม

การทดสอบครั้งที่ 2 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 2 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระแทกผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และปฏิบัติไม่ผ่าน

เกณฑ์ จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 25 สาเหตุที่ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ คือ น้ำหนักของลูกฟุตบอล ที่นักเรียนส่งไปกระทบผนัง มีน้ำหนักไม่พอดี คือบางจังหวะแรงเกินไป หรือบางจังหวะเบาเกินไป ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว พบว่า ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ทุกคน คือ ผู้ฝึกมีการแก้ไขการวางเท้าหลักจากการฝึกครั้งแรก ผล คือเมื่อเท้าหลักวางได้อย่างถูกต้อง การส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนก็มีความแม่นยำมากขึ้น ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่พบว่าปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ น้ำหนักในการส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อน บางครั้งแรงเกินไป ผู้รับบอลก็จะควบคุมลูกฟุตบอลได้ยาก และผู้รับใช้จังหวะในการรับลูกฟุตบอลจากเพื่อนหลายจังหวะเกินไป ทำให้เสียเวลา และเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาดก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่า ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่ทำให้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์เลย คือ แบบฝึกนี้กำหนดให้นักเรียนมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา นักเรียนจึงต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดี ทำให้นักเรียนบางคนที่ขาดความฟิต เมื่อทำการฝึกได้สักระยะจะเกิดการเหนื่อย ซึ่งจะส่งผลต่อการรับและส่งลูกฟุตบอลให้กับเพื่อน ทำให้ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้ทำให้ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดและเนื่องจากการประเมินการทดสอบ เป็นการประเมินแบบกลุ่ม ทำให้เมื่อผิดพลาด ก็ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งกลุ่ม

การทดสอบครั้งที่ 3 แสดงการสรุปแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ครั้งที่ 2 ทักษะที่ 1 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบกระทบผนัง พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 2 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบสลับแถว พบว่า ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 3 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบ 6 จุด สลับที่ พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ทักษะที่ 4 การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ พบว่านักเรียนที่ปฏิบัติผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และไม่พบผู้ปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ อภิปรายผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคมปีการศึกษา 2564

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม มีทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในดีขึ้นร้อยละ 80 ใน 4 สัปดาห์

จากผลการทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม สามารถทำการทดสอบการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการทดสอบว่าตรงตามสมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในดีขึ้น ร้อยละ 80 ใน 4 สัปดาห์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม มีการพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในดีขึ้นร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบกับสัปดาห์ที่ 1-4 จากผลการทดสอบ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ปรากฏว่านักกีฬาฟุตบอลมีการพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้ดีขึ้น จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 100 สรุปผลการทดสอบว่าตรงตามสมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในดีขึ้นร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบสัปดาห์ที่ 1-4 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาทักษะพื้นฐานชนิดอื่นของกีฬาฟุตบอล เช่น ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล ทักษะการยิงประตู นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/1 โรงเรียนเทิงวิทยาคมในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกแบบฝึกทักษะที่ใช้การประเมินความสามารถของนักกีฬา เป็นรายบุคคล ไม่เน้นการประเมินแบบกลุ่ม เพื่อให้ทราบถึงความสามารถที่แท้จริง ของนักกีฬาแต่ละคน

บรรณานุกรม

ทรง จิตประสาท. 2534. การเขียนผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสาร. กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์ ธนินันท์ มาตรฐานันต์. 2550. การศึกษาผลการใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาเครื่องรับวิทยุ (21042209) สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร Available at : <http://www.kruthailand.net/shop/bb.php?topic=62-15k> นวลจิตต์ ชาวเกียรติพงศ์. 2535. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติสำหรับครูวิชา อาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.

บัญชา จาปารักษ์. 2546. การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดเอกสารประกอบการสอน สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ประเสริฐ จันทร์อุดม. 2545. การสร้างและพัฒนา เอกสารประกอบการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ทัวไป . รายงานการวิจัย, สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. 2549. การออกแบบการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.